22/09/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଜ ହୃଦୟରେ ହାତ ରଖି ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କ'ଣ ଆମେ ସବୁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲୁ, ଯାହା ଶୁଣିଛ ତାକୁ ଅର୍ଥ ସହିତ ବୁଝି ଖୁସୀରେ ରୁହ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ରହିଛି - ତାହା କ'ଣ ଏବଂ କିପରି?

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ଏପରି ଅଟେ ଯାହାକି ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସାରା ବିଶ୍□ର ସଦ୍ଗତି କରିଦେଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଶାନ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ଆତ୍ମାମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଅଟ, ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହି ଶକ୍ତି ମିଳିଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ବିଶ୍□ ଉଭୟର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ହେଉଛ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଅନେକ ଦିନରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ପୁଣି ଫେରି ଆସିଥିବା ଆଦରର ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସିଥା'ନ୍ତି । 'କଳ୍ପ'ର ନାମ ରଖି ଦେଇଥିବାରୁ ତାହା କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହି ଡ୍ରାମା ଅଥବା ସୃଷ୍ଟିର ଆୟୁଷ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ, ଏହି କଥା ଏକମାତ୍ର ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା କେବେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମୁଖରୁ ଶୁଣିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ବସିଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ସେ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ ଭଗବାନ ଅଥବା ଈଶ୍□ର କିଏ ଯାହାଙ୍କୁ କି ଗଡ଼ ଫାଦର ପିତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ସିଏ ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳୁଥିବ । ଇଂରାଜୀରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ କହୁଛନ୍ତି - ହେଭେନ୍‌ଲି ଗଡ୍ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ର ଆମର ସ୍□ର୍ଗୀୟ ପିତା । ସ୍□ର୍ଗ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ନର୍କ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ମାନୁନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କେବେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ପିତା ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଈଶ୍□ର ପିତା - ଏହି କଥା ବହୁତ ମଧୁର । ସ୍□ର୍ଗ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କର ସମସ୍ତ ଚକ୍ର ଓ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଘୂରୁଛି, ଯେଉଁମାନେ କି ସେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ । ସମସ୍ତେ ତ ଏକରସ ସେବାଧାରୀ ହେଉନାହାଁନ୍ତି ।

ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତରେ ଚାଲୁଛୁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କର ଏହା ଶ୍ରୀମତ ଅଟେ । ଶ୍ରୀମତ୍ ଭଗବତ୍ ଗୀତାର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏହା ହେଲା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଶାସ୍ତ୍ର । ବାବାଙ୍କ ନାମ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ତୁରନ୍ତ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି । ଏହି ଦୁନିଆରେ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି । ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ଅକ୍ଷର କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଇଥିଲେ? ସେମାନେ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ କହିବେ, କାହିଁକିନା ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ବାବା ହିଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛ ଯେ ଭାରତକୁ ହିଁ ଶିବବାବା ଆସିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗୀତାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଗୁପ୍ତ କରିଦେଇଥିବାରୁ ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେହି ପିତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ "ଏକ ମହାନ୍ ଭୁଲ୍‌ର ନାଟକ" କୁହାଯାଉଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଭୁଲ୍ ହେଉଛି - ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କେବେ କହୁଛନ୍ତି ସେ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କଚ୍ଛ-ମତ୍ସ୍ୟ ଅବତାର ଅଟନ୍ତି । ମାଟି-ଗୋଡ଼ିରେ ଅଛନ୍ତି । ଭୁଲ ଉପରେ ଭୁଲ ହୋଇଚାଲିଛି । ସିଡ଼ି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । କଳା କମ୍ ହୋଇଚାଲିଛି, ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ମାଟି-ଗୋଡ଼ି ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ସିଡ଼ି କିପରି ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ, କିଛି ହେଲେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଡ୍ରାମା କ'ଣ? ଏହି ଦୁନିଆ କେବେଠାରୁ ତିଆରି ହୋଇଛି? ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି କେବେ ଥିଲା, ପଚାରିଲେ କହୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ଏବେ ବହୁତ ବର୍ଷ ବାକି ରହିଛି, ଏହାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର କୁହାଯାଏ ନା । ଗାୟନ ରହିଛି ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ ସତ୍‌ଗୁରୁ ଦେଲେ, ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ବିନାଶ । ତୁମେ ବୁଝୁଛ ରଚୟିତା ବାବା ନିଶ୍ଚୟ ସ୍□ର୍ଗ ହିଁ ରଚନା କରିବେ । ବାବା ହିଁ ଆସି ନର୍କକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରାଉଛନ୍ତି । ରଚୟିତା ବାବା ହିଁ ଆସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସମୟ ତ ଲାଗୁଛି ନା । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଜ୍ଞାନରେ ଏତେ ସମୟ ଲାଗୁ ନାହିଁ, ଯେତେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ଲାଗୁଛି । ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ତ ଯେପରି ଏକ କାହାଣୀ ଅଟେ, ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କାହାର

ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି ରାଜ୍ୟ କୁଆଡେ ଗଲା?

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏବେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ କେତେ ସାଧାରଣ ଅଟ, ଅଜାମିଳ ପରି ପାପୀ, ଅହଲ୍ୟା, କୁବ୍ଜା ଓ ଶବରୀମାନଙ୍କୁ ବାବା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ କ'ଣ ଥିଲ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛ । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ଏବେ ଦେଖ କ'ଣ ହେଲାଣି? ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ହେଲେ ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ହାତ ରଖି ପଚାର - ଆଗରୁ ଏ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଥିଲ? କିଛି ବି ଜାଣି ନ ଥିଲ । ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ଆସି ଆମକୁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି । କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନ ଥିବ ଯେ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ କ'ଣ । ବିଶ୍□ ଅର୍ଥ ସାରା ଦୁନିଆ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଏପରି ରାଜ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଆମଠାରୁ କେହି ଛଡାଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ କେତେ ଥର ରାଜ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି । ବାବା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏ କଥା ଆମେ କେବେ ହେଲେ ଶୁଣି ନାହୁଁ । ଏବେ ଅର୍ଥ ସହିତ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ତୁମେ ସନ୍ତାନ ଅଟ, ବାବାଙ୍କୁ ତ ମନେ ପକାଇପାରିବ । ଆଜିକାଲି ଛୋଟ ବୟସରୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁଙ୍କ ଚିତ୍ର କରି ଗଳାରେ ପକାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଘରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟ ଯେ - ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ସବୁ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ତୁମକୁ ଯଦି ପଚାରିବେ କ'ଣ ପଢୁଛ? କୁହ, ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ । ଯେପରି ବାରିଷ୍ଟରର ପାଠ ପଢିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାରିଷ୍ଟର୍ର ଆଡକୁ ଯିବ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଇବେ ନା । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପଢୁଛୁ । କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି? ଶିବବାବା ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତ ନାମ ଗୋଟିଏ ଯାହା ଚାଲି ଆସିଛି । ରଥର ନାମ ତ ନାହିଁ । ମୋର ନାମ ହେଲା ଶିବ । ପିତା ଶିବ ଏବଂ ରଥ ବ୍ରହ୍ମା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟର କଥା, ଶରୀର ତ ଜଣଙ୍କର ଅଟେ । ଏହାଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି? କାରଣ ଶିବବାବାଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ହେଉଛି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା ହେଲେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଉ କାହାର ଖିଆଲରେ ବି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଭଗୀରଥ ଗଙ୍ଗା ଆଣିଥିଲେ । କ'ଣ ପାଣି ଆଣିଥିଲେ? ଏବେ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଦେଖୁଛ - କ'ଣ ଆଣିଛନ୍ତି, କିଏ ଆଣିଛନ୍ତି? କିଏ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି? ବାବା କରିଛନ୍ତି ନା । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତ ପାଣି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଟାରୁ ପାଣି ବାହାରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ବିଚାର ବି କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ରିଲିଜନ୍ ଇଜ୍ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମରେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । କୁହ, ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କେଉଁ ଧର୍ମରେ ଶକ୍ତି ରହିଛି? (ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ) ହଁ ଏହା ଠିକ୍, ଯାହା କିଛି ଶକ୍ତି ଅଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ ଅଛି, ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି, ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କଠାରେ କେତେ ବଡ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ତୁମେ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ବୋଲି କହୁଛ । ଏକଥା କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଅଧା କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ରଚୟିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ରଚନାକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା, ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲେ ଚୁଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଏଥିରେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ କେବଳ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ତ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ହେବେ ନା । ତୁମେ ଏହି ଦୁନିଆରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ ଅଟ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଅଟ । ତୁମକୁ ଏବେ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଶାନ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ଧର୍ମ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଯାହାକି ଶ୍ରୀମତର ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିଦେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଜଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କରାଉଛି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ବିଶ୍□ ଉଭୟର ମାଲିକ ହେଉଛ । ସାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ତୁମେମାନେ ରାଜତ୍□ କରିବ । ଏବେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ନା - ଭାରତ ଆମର ଦେଶ । କେବେ ମହିମାର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି, କେବେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଭାରତର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେଲାଣି... । ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ଏତେ ଉଚ୍ଚ କେବେ ଥିଲା ! ମନୁଷ୍ୟ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗ ବା ନର୍କ ଏହିଠାରେ ଅଛି, ଯାହା ପାଖରେ ଧନ, ମୋଟର ଆଦି ଅଛି, ସେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ସବୁ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ହେବ । ବିଜ୍ଞାନର କୌଶଳ ପୁଣି ସେଠାରେ ବି କାମରେ ଆସିବ । ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ସୁଖ ଦେବ । ଏଠାରେ ତ ଏ ସବୁଥିରେ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତୁମ ପାଇଁ ସବୁ ସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ରହିବ । ଏଠାରେ ସବୁ ଶିଖିବାକୁ ହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସଂସ୍କାର ନେଇଯିବ । କୌଣସି ନୂଆ ଆତ୍ମା ଆସିବେ ନାହିଁ ଶିଖିବା ପାଇଁ । ଏଠାକାର ସନ୍ତାନମାନେ ବିଜ୍ଞାନର କୌଶଳ ଶିଖି ସେଠାକୁ ଯିବେ । ବହୁତ ହୁସିଆର ହୋଇ ଯିବେ । ସମସ୍ତ ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯିବେ ପୁଣି ସେଠାରେ କାମରେ ଆସିବ । ଏବେ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ରହିଛି । ପୁଣି ଏହି ବମ୍ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖଲାସ (ମୁକ୍ତ) କରିଦେବ । ମୃତ୍ୟୁ ବିନା ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ କିପରି ହେବ । ଏଠାରେ ତ ଅଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବୁ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବୁ । ବାବା ସୁଖ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବେ ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ରଥ ଦରକାର ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଆସିଛି । ସନ୍ଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛି - କିପରି ଭକ୍ତମାନେ ତପସ୍ୟା ପୂଜା ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସଜାଇ, ପୂଜା ଆଦି କରି ପୁଣି ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଏହା କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି? ତେବେ କହିବେ ପରମ୍ପରାରୁ

ଚାଲିଆସୁଛି । କେତେ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅଟେ ।

ବାବା ବାରମ୍ବାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ମଧୁର କରିବାକୁ ଆସିଛି । ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ କେତେ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ମଧୁର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ କଟୁ (ଦୁଃଖଦାୟୀ) ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯିଏ ବାବାଙ୍କର ବହୁତ ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ହିଁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି, ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଜଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କରାଉଛି । ଭଗବାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ରଥରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ବିସ୍ମୟକର କଥା । ଏକଥା କେବେ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ବୁଝିଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଲେଖୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ସେବା କରୁଥିବାରୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଇପାରିବ । ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସେନା ଅଟ । ତୁମେ ବ୍ୟାଜ୍ ନ ଲଗାଇଲେ ଲୋକମାନେ କିପରି ବୁଝିବେ ଯେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ରୁହାନୀ ମିଲେଟ୍ରୀ ଅଟ । ମିଲେଟ୍ରୀମାନେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟାଜ୍ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଶିବବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ସେଠାରେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବାବା ମନମନାଭବ କହୁଛନ୍ତି । ଦେହ ସହିତ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁଟାଇ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାଜବଂଶରେ ଆସିଯିବ । ଏଥିରେ ଲଜ୍ଜାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ନାରାୟଣଙ୍କ ପୂଜା କରୁଥିଲେ, ନାରାୟଣଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସାଥିରେ ରଖୁଥିଲେ । ଚଲାବୁଲା କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ବ୍ୟାଜ୍ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ହେଉଛ ନରକୁ ନାରାୟଣ କରିବାବାଲା । ରାଜଯୋଗ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ଶିଖାଉଛ । ନରରୁ ନାରାୟଣ କରିବାର ସେବା କରୁଛ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ ?

ତୁମେମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛ, ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ଦାଦା ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ରଥ । ବାପା ନିଶ୍ଚୟ ରଥ ଦ୍□ାରା ହିଁ ମିଶିବେ ନା । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ରିଫ୍ରେସ୍ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ସମ୍ମୁଖରେ ବସିବା ଦ୍□ାରା ମନେ ପଡୁଛନ୍ତି । ବାବା ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଅଧିକ ମନେ ପଡିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜର ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ସେଠାରେ ଘର ପରିବାରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟହ ବଢାଇ ପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ! ମୁଁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ମଧୁର ହେଲିଣି?

(୨) ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତରେ ଚାଲି ନିଜ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ହେବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ, ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚିନ୍ତନ ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ସହଜ ସ୍ମୃତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାଧାରୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ଈଶ୍□ର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଯେଉଁ ସେବା ଦେଇଛନ୍ତି ସେହି ସେବାରେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ହୋଇ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହିଥାଉ ଯେ ସ୍□ୟଂ ପରମାତ୍ମା ମୋତେ ସେବା ଦେଇଛନ୍ତି ତେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଯିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଭୁଲିଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କର୍ମଣା ସେବା କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେବା କରୁଛି, ତାହା ଦ୍□ାରା ସହଜରେ ମନେ ପକାଇବାର ଅନୁଭବ କରି ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସର୍ବଦା ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ରହିବ ତେବେ ମାୟା ନିକଟକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ଲଗନର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଜ୍□ଳିତ କରି ଯୋଗକୁ ଜ୍□ାଳା ରୂପ କର ।

ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତେଯେତେ ଜ୍□ାଳା ରୂପ ଧାରଣ କରିବେ ସେହି ଅନୁସାରେ ବିନାଶର

ଜ୍□ାଳା ପ୍ରତ୍ୟ୍ୟକ୍ଷ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପର ଯୋଗ ହିଁ ବିଶ୍□ର ବିନାଶର କାର୍ୟ୍ୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗର କାର୍ୟ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିବା ଦରକାର, ତାହା ହେଲେ ବିନାଶର ଜ୍□ାଳାକୁ ପଙ୍ଖା ମିଳିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ବିନାଶର ଅଗ୍ନି ଜଳିବ, ଜ୍□ାଳା ଦ୍□ାରା ଜ୍□ାଳା ପ୍ରଜ୍□ଳିତ ହେବ ।